

Disney

Anna & Elsa

Jännittävä
jääkeksintö

Kirjoittanut
Erica David

TAMMI

Disney
Anna & Elsa

Jännittävä jääkeksintö

Dana Felkoff Kennedylle,
olkoon suuntasi aina eteenpäin.
– E. D.

Ensimmäinen painos.
Alkuteos Frozen: *Anna & Elsa, The Great Ice Engine*
Copyright © 2025 Disney Enterprises, Inc.
All rights reserved.
Ensimmäinen painos.
Teksti Erica David
Kuvitus Bill Robinson, Manuela Razzi,
Francesco Legramandi, Gabriella Matta
Suomenos Jenni Rapelo
Suomenkielinen laitos Tammi
Tammi on osa Werner Söderström Osakeyhtiötä
Lönnrotinkatu 18 A, 00120 Helsinki
Painettu EU:ssa 2026
ISBN 978-952-04-7876-6
Tuoteturvallisuuteen liittyvät tiedustelut:
tuotevastuu@tammi.fi

Disney

Anna & Elsa

Jännittävä jääkeksintö

TAMMI

HELSINKI

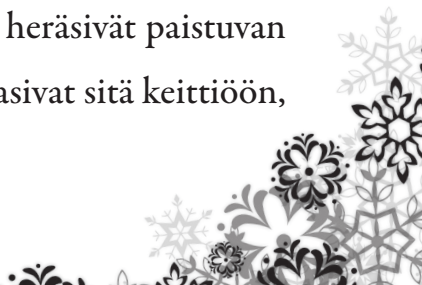

Luku 1

Arendelin aamut raksuttivat eteenpäin täsmällisesti kuin kello. Herkullinen tuoreen leivän tuoksu leijaili leipomoista ja käynnisti ketjureaktion. Se herätti lapset, jotka herättivät vanhempansa, jotka puolestaan suuntasivat torille ostamaan leipää aamiaiseksi, jotta päivä voisi alkaa.

Linnassa Anna ja Elsa heräsivät paistuvan leivän tuoksuun. He seurasivat sitä keittiöön,

missä kuninkaallinen kokki jo odottelikin heitä kahden vastapaistetun leivän kanssa.

”Hyvää huomenta, neidot”, mies tervehti.

”Hyvää huomenta”, Anna ja Elsa vastasivat.

Kokki kietoi tuoreet leivät lautasliinoihin ja ojensi ne Annalle ja Elsalle. Tänäpä siskokset aikoivat vierailla kuhisevalla kauppatorilla, joten he ottaisivat aamiaisensa mukaan. Elsa ja Anna kiittivät kokkia, kokosivat viittansa ja suuntasivat kaupungille.

Kulkiessaan kylän läpi siskokset näkivät, miten tori heräsi eloon. Kauppiaat avasivat puotinsa ja asettivat kauppatavaransa esille. Päivän oli aika virallisesti alkaa!

Anna ja Elsa ohittivat kyläläisiä, jotka jonnottivat ostamaan jäätä. Jää oli tuiki tärkeää

Arendelin valtakunnalle etenkin kuumina kesäkuukausina. Sen avulla ruoka pysyi tuoreena ja kylän asukkaat vilpoisina.

Vaikka Elsa osasi taikoa jäätä, hän käytti voimiaan vain hätätilanteissa. Ylhäällä vuorilla työskentelevät jäänkerääjät sen sijaan toimittivat jäätä joka aamu linnaan ja kylään.

Lähestyessään toria siskokset huomasivat sen laidalle kokoontuneen väkijoukon.

”Mitähän tuolla tapahtuu”, Elsa pohti.

”Otetaan siitä selvää”, Anna totesi.

He riensivät kiireisen torin halki. Siihen mennessä, kun he ennättivät toiselle puolelle, väkimäärä oli jo tuplaantunut.

”En näe mitään!” Anna huudahti. Hän hyppi ylös alas ja yritti kurkkia kyläläisten päiden välistä.

”Rauhoitu, hyppypapu”, Elsa toppuutteli. Sitten hän taputti kevyesti heidän edessään seisovan hujopin olkapäätä. ”Anteeksi, herra, voisimmeko päästä ohi?”

Mies hymyili Elsalle ja astui sivuun. ”Tehkää tietä Hänen Kuninkaalliselle Korkeudelleen!” hän huusi. Kyläläiset hajaantuivat ja avasivat polun Elsalle ja Annalle, jotka kulki-
vat ihmisjoukon halki.

Saapuessaan väkijoukon eteen Elsa henkäisi. Kärkyissä hänen edessään oli omituisin vekotin, jonka hän oli kuunaan nähnyt. Valtavan tynnyrin toinen puoli oli auki, ja se oli täynnä kaikenlaisia nippeleitä ja nappeleita, joihin kuului myös homeinen juustonpala. Aparaatissa oli taljoja, vipuja, kouruja ja hammaspyöriä. Puiseen ruoriin oli kiinnitetty

vanha lumikenkä, ja sen yllä oli sangollinen marmorikuulia. Hörypilvi kohosi ulos ruosteisesta säilykepurkista.

”Mitä ihmettä...?” Elsa hämmästeli.

Anna räpytteli haltioituneena silmiään.

”Onko tuo vuohen sarvi?” hän kysyi ja osoitti yhtä koneen monista osista.

”Hihuu!” huudahti ystävällinen ääni.

Pitkä, leveärintainen ja punapartainen mies tervehti Elsaa ja Annaa. Sehän oli Tamminen, Samooja Tammisen kauppa-aseman omistaja! Hän laski ylpeänä kätensä laitteen päälle. ”Saanko esitellä... viimeisimmän keksintöni!”

”Vau. Se on ihmeellinen!” Anna sanoi ja tuijotti vempelettä. ”Mikä se on?”

”Paras keksintö sitten Jarlsberg-juuston”, Tamminen kehui.

”Ahaa. Eli?” Anna kysyi uudestaan.

”Se mullistaa Arendelin ikuisiksi ajoiksi!”

”Selvä, mutta mikä se on? En kestä enää tätä jännitystä!” Anna touhotti.

”Jääkone”, Tamminen ilmoitti ylpeydestä säteillen.

”Aivan, kyllähän minä sen arvasin”, Anna vastasi, vaikka se ei pitänyt paikkaansa. Hän vilkaisi kysyvästi siskoaan, joka kohautti hartioitaan. Elsa oli yhtä ymmällään kuin Annakin.

”Se leikkaa jäätä, *jaa?*” Tamminen selitti.

Kyläläiset vaikuttivat aivan yhtä hämmennyneiltä. He mutisivat häkeltyneinä toisilleen. Tammisen jääkone oli selvästikin käsityötä. Puulankut oli naulattu yhteen umpimähkäisesti, ja monet osat oli kiinnitetty kojeseen kengännauhoilla. Yksi hammaspyörä oli liimattu paikoilleen purukumilla. Kone näytti kaiken kaikkiaan hyvin huteralta. Oli vaikea kuvitella, että sillä voisi leikata edes leipää, jäätä nyt puhumattakaan.

”Olen vanhan keksijäsuvun vesa”, Tammi-

nen kertoi. ”Olettekin ehkä kuulleet isosedästäni Jarlista?”

”Enpä usko”, Elsa vastasi.

”Hänet tunnetaan hieholingon keksijänä”, Tamminen selitti.

Elsa ja Anna tuijottivat Tammista ilmeettöminä.

”Se on ihmiskunnan kuuluisin lehmänkantolaite!” Tamminen kerskui.

”Selvä”, Anna sanoi. ”Tuota, miksi lehmiä pitää kantaa?”

”Jotta niitä voi siirtää paikasta toiseen”, Tamminen selitti.

”Eikö niitä voisi vain paimentaa?” Anna kysyi.

”Miksi paimentaa, kun voi kantaa? Sehän on paljon mukavampaa lehmille, *jaa?*”

Elsa kiersi kärryjä uteliaana ja tutkaili keksintöä joka puolelta. ”Miten keksit tämän?” hän kysyi.

”Sepä vasta onkin hassu tarina”, Tamminen vastasi. ”Istuin puodissani suuren alennusmyynnin jälkeen. Myymättä jääneitä tavaroita oli vielä roppakaupalla – lumikenkiä, köysiä, säilykepurkkeja. Ajattelin: ’Tamminen. Sinun on tehtävä näille tavaroille jotain, *jaa*?’” Tamminen hymyili. Hän tuijotti kaukaisuuteen kuin olisi elänyt uudelleen kultaista lapsuusmuistoa.

”Niinpä keräsin tavarat yhteen kasaan ja aloin nikkaroida”, hän jatkoi. ”Minulla ei ollut aavistustakaan, mitä olin tekemässä. Mutta tunnin tai parin päästä olin nikkaroinut jään leikkaajan!” Tamminen löi ilahtuneena

kätensä yhteen. ”Ajattelin: ’Tamminen, isosetä Jarl olisi sinusta niin ylpeä.’”

”Olipa ihana tarina, Tamminen”, Elsa sanoi. ”Mutta jäänkerääjät ovat leikanneet jäätä käsin vuosien ajan.”

”Tiedän kyllä”, Tamminen sanoi. ”He ostavat jatkuvasti saappaita ja sahoja ja köysiä ja hakkuja puodistani. He ovat parhaita asiakkaitani. Ajattelin: ’Hihuu, Tamminen! Voisit auttaa jäänkerääjiä.’”

Anna katseli kojetta silmät sirrillään. Hänellä ei ollut aavistustakaan, miten se toimi. ”Ehkä voisit näyttää meille”, hän sanoi.

”Niin ajattelinkin”, Tamminen vakuutti. ”Olin matkalla jäiselle vuoristojärvelle testaamaan konettani, mutta utelias väkijoukko pysäytti minut. Ajattelin: ’Tamminen, sinun

on kerrottava muille keksinnöstäsi.”

”No, nyt olet tehnyt niin”, Anna sanoi.

”Aivan”, Tamminen sanoi. ”Ja jos seuraatte minua, *näytän* teille, mihin keksintöni pystyy.”

Disney FROZEN

Jäänkerääjät kadoksissa!

Samoaja Tamminen esittelee Annalle ja Elsalle uusimman keksintönsä: eriskummallisen koneen, jolla voi leikata jäätä. Kristoff ei usko, että mokoma kapistus voi päihittää kokeneen jäänkerääjän työssään, ja haastaa Tamminsen leikkimieliseen kisaan. Seuraavana päivänä sekä kone että jäänkerääjät kuitenkin katoavat. Onnistuvatko Anna ja Elsa selvittämään mysteerin?

Helppolukuisessa Frozen-lastenromaanissa Kristoff mittelee taitojaan uutta ihmekonetta vastaan.

www.tammi.fi

L84.2

ISBN 978-952-04-7876-6